वै वृहस्पतिं दितीयमकुर्वन्त्रका वै वृहस्पतिस्त उन्द्रेण चैव वृहस्पतिना च द्विणातोऽसुरान्र्चा७सि नाष्ट्रा अपकृत्याभयेऽनाष्ट्रऽष्ट्तं यज्ञमतन्वत ॥३॥ तद्वा उर्तात्क्रयते । यद्वा अकुर्वनिदं नु तानि र्चाधिस देवैर्वापक्तानि यत्वे-तत्कर्गित यद्वा अकुर्वस्तत्कर्वाणीत्ययोऽ इन्द्रेण चैवैतद्दृरूपतिना च द्वि-णातोऽसुरात्रचाधिस नाष्ट्रा ऋपक्त्याभयेऽनाष्ट्रऽ एतं यज्ञं तनुते ॥ ४॥ स यः स उन्द्रः। रूष मोजप्रतिर्घोज्य यः स बृक्स्पतिर्ष स ब्रक्ता तद्यद्वसाप्रतिर्घं ज-पत्नोन्द्रेण चैवैतद्वृहस्पतिना च दिन्नणतोऽसुरान्रुनाधिस नाष्ट्रा ऋपक्त्याभयेऽना-ष्ट्रण्यतं यज्ञं तनुते तस्माद्रक्षाप्रतिर्थं जपित ॥५॥ आशुः शिशानो वृषभो न भीम इति । वृन्द्योऽभिद्रपा दादश भवन्ति दादश मासाः संवत्सरः संवत्सरो ऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैतद्दिणतोऽसुरान्र्चा । सि नाष्ट्रा ऋपक्ति त्रिष्टुब्भिव्यो व त्रिष्टुब्व्येणवितद्विणतोऽसुरान्र्चा । सि नाष्ट्रा अपकृति ता द्वाविष्शतिगायत्रः सम्पचले तद्ग्रिचो भवत्यग्निकर्म हि ॥६॥ ऋषैनमुचक्ति । उरु वा विश्व देवा ग्रग्ने भर्तु चित्तिभिरिति तस्योक्तो बन्धुः ॥७॥ ग्रथाभिप्रय-त्ति । पञ्च दिशो दैवोर्वज्ञमवत्तु देवीरिति देवाश्चामुराश्चोभये प्राजापत्या दिन्व-स्पर्धन ते देवा अमुराणां दिशोऽवृज्ञत तथैवैतयाजमानो दिषतो आतृव्यस्य दि-शो वृङ्क दैवीरिति तदेना दैवीः कुरुते यज्ञमवनु देवीरिति यज्ञमिममवनु देवी-रित्येतद्पामितं दुर्मितं बाधमाना र्त्यशनाया वाज्ञ्रमितर्शनायामपबाधमाना इत्येतद्रायस्पोषे यज्ञपतिमाभजन्तीशित र्ष्यां च पोषे च यज्ञपतिमाभजन्तीशित्ये-तद्रायस्पोषे अभि यज्ञो अस्थादिति र्घ्यां च पोष चाधि यज्ञो अस्थादित्येतत् ॥ र ॥ सिमिद्धे अग्राविधि मामकान इति । यजमानो वै मामकान उक्थपत्र इत्यु-क्यानि क्येतस्य पत्राणीद्य इति पन्नियं इत्येतङ्गीत इति धारित इत्येतत्तपं घर्म परिगृद्यायजनीत तप्त७ द्येतं घर्मं परिगृद्यायजनीती यद्यज्ञमयजन देवा उत्यूजी